

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 48

Girona, dilluns, 11 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDA

Contra el reformisme, contra la difamació hi oposarem sempre la Bandera Roja del Socialisme.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

EL TRET PER LA CULATA

Una vil maniobra, filla del rancor de l'impotent i de l'incapaç, posada al descobert

GUIO

Alerta amb les supervivències de convent...

Hom resta un xic sorprès en escoltar certs mots que ens recorden un pretèrit de misticismes ridículs i d'hermetisme espiritual.

Aquella figura de l'"Hermana" vetlladora, pacient, sumisa, abnegada; tantes vegades alludida pels mercaders del temple, ha estat respectada pels enemics de la religió catòlico-burguesa. Potser perquè, considerada pària dintre de les institucions eclesiàstiques, llur vida tenia un sentit d'humanitat. Però no oblidem, tampoc, que aquesta dona era fanatitzada per les teories del temor absurd i que més que la desgràcia humana la commovia l'esperança de la prebenda futura. Era fidel executora de les ordres del superior jeràrquic; servia la indignitat, la baixesa, a través de l'hàbit humil de vetlladora de malalts.

Dèem que aquesta serva dels senyors de mitre i casulla, havia estat respectada.

Així, doncs, no és estrany que hom la reconegui en fer la visita a l'amic o al familiar malalt. I que hom escolti, encara que amb un xic de sorpresa, el mot d'"Hermana".

I cap preguntar-se avui quin és el veritable objectiu d'aquesta infermera sense títol i que resta, en aparença almenys, lliure de la tutela eclesiàstica.

Volem creure que avui treballa en la seva feina habitual, per la necessitat de subsistir físicament. No pot, certament, la revolució, negar aquest dret a qui el vulgui exercir. És més, l'imposarà com un deure.

El que no toleraria és que fos explotat aquest treball com a mitjà de propaganda subversiu al moviment transformador. Si l'ex-monja es queixa i lamenta, enyorant un temps d'infamant esclavitud, no tenim res a dir-li. En tot cas ho diríem a qui se l'escolta.

I cal, la previsió ho aconsella, vigilar d'aprop aquestes dones de vida fosca, propícia a la traïció.

Que restin sota el control revolucionari. És una prudent i necessària.

El diari òrgan del reformisme contrarrevolucionari «Treball», publicava, en la seva edició d'ahir, una informació «sensacional». Amb el cinisme característic en aqueixa mena de gent acusava al nostre partit d'haver venut a un drapaire 1.355 quilos de pa del dia abans.

La infàmia, per les seves pròpies proporcions, haurà esclafat a aquests ratolins repugnants que només treuen el morret quan hi ha formatge a la vista.

Ahir mateix vàrem tenir ocasió de parlar amb el camarada Conseller de Defensa de la Generalitat, el qual, després de dir-nos que la representació del Comitè Executiu del P.O.U.M. i de la Caserna Lenin havien estat a visitar-lo per a posar-se absolutament a la seva disposició per a aclarir l'acusació, es lamentà que la passió política pogués donar lloc a uns tals exhabruptes.

I anem a puntualitzar. Intendència militar lliura diàriament a totes les casernes les racions de pa necessàries per als milicians que hi estan allotjats. Les sobres diàries, els trossos i els rosegons inaprofitables són periòdicament venuts, com es fa a totes les altres casernes i a totes les grans aglomeracions de personal amb tota mena de deixes. Els rosegons de pa venuts per la Caserna Lenin era el pa sobrer de trenta cinc dies. I les pesetes resultants d'aquesta venda no van, com s'insinua desvergonyidament a la butxava del nostre partit. Tant el producte dels rosegons com el de les deixes del ranxo, com el de la venda dels fems del bestiar del regiment, ingressen íntegrament a la caixa del propi regiment, depenent disciplinadament de la Conselleria de Defensa.

Heus ací la maniobra reduïda a pols infecta. En certa ocasió reptàvem a la gent del P. S. U. C. a presentar la cèdula. Aquest repte el repetim avui i l'adreçem als de Girona i als de fora de Girona. I ho fem perquè tenim l'absoluta seguretat que, en fer llum, molta llum, el moviment revolucionari en treuria un gran benefici.

Els atacs fets amb alevosia i premeditació no els tolerarem de cap manera. Estem disposats a arribar al terreny que sigui. De llot a la conducta transparent de la nostra organització i dels nostres militants no n'hi tirarà ningú i menys, molt menys, quan amb extorsions d'aquesta mena hom preté tapar el fracàs sorollós i total d'altri.

No es distreurrà l'atenció dels treballadors. Aquell «socialista» que d'ençà que és a la Conselleria de Proveïments està demostrant la seva enorme capacitat per a crear a la perfecció una atmòsfera de malestar i d'irritació com la provinent de l'escassetat de pa, té un camí a seguir: entornar-se'n a l'Argentina i continuar dedicant llibres al radical major Juan José Rocha.

J. C. I.

P. O. U. M.

Conferències organitzades per la Joventut Comunista

Dijous vinent, dia 14, es celebrarà al local del P.O.U.M. una conferència organitzada pel Comitè local de la J. C. I. i dedicada a la Joventut Comunista. Dissertarà en aquesta conferència el company Quer del C. L. del P.O.U.M.

No hi manqueu.

ESPURNES

Conservadurisme burgès

No lluitem per un ideal

No. No és veritat que lluitin per un ideal. Llur objectiu és destruir, dominar, matar. Són mercaders de la mort.

Plutòcrates degenerats. Militars megalòmans. Venedors de sang. Joventut malmesa per una educació irracional. Les forces que ataquen Madrid, són els bàrbars del segle XX.

Reivindicadors de la dextra i el piló, com a signe de la ferocitat llur, que abastament tenen demostrada.

Fanàtics d'un fals puritanisme procreador, que els fa oblidar que el creuament de races és altament beneficiador pels supremes interessos del conjunt de la collectivitat humana.

Són la negació. El regress a l'esclavatge. Els propulsors del servilisme contemporani, mil vegades més horrible que el de l'Edat Mitjana, puix que la consciència de les classes populars es troba actualment més desperta, i la sensibilitat llur molt afinada.

Les repugnants monstruositats, les massacres comeses pel feixisme santificat, i mil vegades benèit, en terres mallorquines, que ens conta el company anarquista Manuel Pérez y que també s'han produït en totes les poblacions dominades pel feix, fan tremir d'indignació a tota consciència honrada.

I davant de tanta desolació i tanta criminalitat organitzada, encara hi ha diplomàtics que perden tristament el temps en anades i vingudes, carretades de paperam que res no resolt i persisteix la mirífica Societat de Nacions, que un paper tant airós, com apladit per tots els linfàtics capitalistes, desempejnyà quan la gran estossinada del nobilíssim poble abissini.

Sí. Continua la farsa. La tradicional acaparadora de colònies, des de la seva llotja, bressada per les fosques aigües nòrdiques, contempla tota emocionada les colossals baralles. A voltes sofreix enterniments que li arriben al cor.

Intervenció? Més val el paper d'espectador professional.

La intervenció és la guerra. La guerra significa posar en joc les colònies; i amb elles, el petroli, el ferro, el cautxú, l'or...

Però, és la guerra la intervenció?

(Segueix a la plana 2)

NOTICIARI

La Diada de l'Infant Refugiat

La diada d'ahir fou dedicada a observar els infants refugiats procedents dels fronts de guerra i que es troben a Girona i comarques.

La festa fou organitzada per Pro-Infància Obrera amb la cooperació de Ràdio Girona. A aquests actes hi assistiren prop de mil setcents infants.

A les onze del matí al camp municipal de Vista Alegre s'ha celebrat un partit de futbol entre els equips Independència F. C. i F. C. Gerió, disputant-se una magnífica copa oferta per l'Associació Pro-Infància Obrera. A dos quarts de dues s'ha servit un esplèndid àpat de germanor a tots els infants refugiats. L'àpat ha estat servit generosament pels cambrers de Girona i fadrines antifeixistes.

A les quatre de la tarda, prèviament invitat a aquesta festa per Pro-Infància Obrera, ha arribat a la nostra ciutat el President de la República Manuel Azaña, acompanyat de la seva distingida muller i dels tinents coronels Parra i Albert, el seu secretari particular Sants Martínez i el Cap de l'Escorta presidencial tinent coronel Pikeira. Han acudit a rebre'l al límit de les comarques gironines, el comissari de la Generalitat, Martí Jordi i Frigola i el delegat d'Ordre Públic Amadeu Oliva, i alguns amics particulars. Ha estat rebut al domicili de Pro-Infància Obrera per la Presidència de la Junta, per alguns diputats del Parlament català i de les Corts de la República, Junta d'Esquerra Republicana i nombrosos amics particulars, així com també per nombrosos públics que l'ha victorejat amb entusiasme. Sense cap cerimònia, amb la simplicitat convenient en aquests moments, hom ha procedit al repartiment de les joguines, i s'ha servit un lloç a l'Hotel Peninsular, donant la benvinguda al President de la República, la presidenta de la Pro-Infància Obrera i la ciutadana Arnarez. El senyor Azaña agrai les paraules que li han estat adreçades i felicità la Junta Pro-Infància Obrera i a Ràdio Girona per la seva bona organització.

A les set del vespre el senyor Azaña i acompanyants emprengueren el retorn a Barcelona.

Per a qui sigui...

Entre les 11 i 12 hores del dia 9 d'aquest, trobant-se Maria Serra Vilà, veïna de Celrà, fent compres a un lloc del mercat, li va caure el moneder, amb una quantitat en metàl·lic i documents, a terra recollint-lo després dues dones, les quals digueren a la venedora que el portarien al Dipòsit Municipal, essent encara l'hora que l'hàn de depositar. S'estan fent gestions per tal d'esbrinar el parador de les esmentades, i recordar-lis l'obligació que tenen, com tot altre ciutadà que troba alguna cosa a la via pública, de lliurar-la al Dipòsit Municipal.

ESPURNES (ve de la pàg. 1)

No. Alemanya i Itàlia no volen la guerra. No volen la guerra perquè no els convé en les presents circumstàncies. I el vertader poble, l'autèntic, l'explotat, el vexat, encara que sigui italià i alemany, no vol, ni ha volgut mai la guerra.

El feixisme internacional sap que corre un risc perillosíssim. Per això la solidaritat és tan prompte, tan valerosa i tan desinteressada. Especula, — posat a especular, a fer de l'especulació un dels seus puntals més fermes, — amb la por, amb la mateixa guerra. S'exposa fins al llindar de l'abim.

I les democràcies burgeses, com sempre, són conservadores.

PUIGCÚVOL

Nota de la Conselleria municipal de Cultura:

"S'avisava a tots els alumnes matriculats a l'Escola de Belles Arts, corresponents al local conegut abans per les Escolàpies, els quals no hagin verificat encara la seva presentació, que és necessari ho facin en el termini màxim que acabarà el vinent dijous, dia 14 dels corrents, ben entès que el que falti serà considerat baixa de l'Escola i la seva vacant serà coberta per un dels aspirants".

Els forasters acaparadors

Els milicians del servei de control de Proveïments d'aquesta Josep Payet Gaspar Dolset, Maties Avilés, Francesc Lechon i Josep Vinyes, han decomisat divuit dotzenes d'ous, 6 pans i 5 quilos de carn, a uns individus dins l'estació de M. S. A. passant l'esmentada mercaderia, per ordre superior, a l'Assistència Social.

Accident desgraciat

Ahir, al Km. 2 de la carretera que enllaça Torroella de Montgrí amb l'Estartit, el veí d'aquesta població Riera, conegut pel "Rieret, fill", que anava en bicicleta, fou atropellat per un cotxe de la Generalitat, morint a l'acte.

Per les grans simpaties de què gaudia la víctima en les contrades empordaneses, la seva mort ha estat sentidíssima.

Conselleria de Proveïments

Es torna a fer avinent a totes les tendes de queviures, fleques, carnisseries, tocineries, polleria, etc., etc., de què s'abstinguin de vendre a totes aquelles persones que no siguin de Girona i radi, ja que de no atendre aquesta ordre aquesta Conselleria es veuria obligada molt a pesar seu a obrar en conseqüència.

* * *

Es posa en coneixement a tots els flequers, fabricants de pastes per a sopa i fàbriques de galetes, que en el terme de 24 hores tindran de portar a aquesta Conselleria una declaració jurada de les existències que actualment disposen i el que els hi precisa per a poder treballar setmanalment. Aquesta declaració s'haurà de presentar per duplicat.

* * *

Aquesta Conselleria fa avinent a tots els comerciants del ram d'alimentació de persones i bestiar el següent:

Primer. — Tot comerciant majorista o detallista abans de fer cap compra de mercaderia ve obligat a demanar l'autorització necessària en aquesta Conselleria.

Segon. — Una vegada la mercaderia obri en poder del comerciant, aquest tindrà de declarar-la seguidament pel qual presentarà factura d'origen de la mercaderia i el valor corresponent del transport cas de què el gènere no sigui posat a domicili.

Tercer. — Els preus que regiran en dites mercaderies seran els autoritzats o posats per nosaltres, no podent per tant cap comerciant posar preu de gènere sense l'autorització deguda.

Nota del Consell del Transport

Aquest Consell del Transport adverteix totes les organitzacions, tan polítiques com sindicals, així com els particulars i centres oficials, l'obligació ineludible de guardar tots els cotxes i camions de que disposen en els garatges, a fi que, el mateix temps que tinguem un control exacte de totes les activitats, ajudem col·lectivament els companys que treballen en els garatges, la situació dels quals té molt de desitjar, degut precisament a allò que amb aquesta disposició volem evitar.

Deixem advertit, també que tots els cotxes i camions que es trobin en magatzems, fàbriques, locals, etc., i pel carrer, seran requisats sense cap altre motiu.

Formació allistament 1937

Deguent procedir l'Ajuntament d'aquesta ciutat a la formació de l'allistament per al reemplaç de l'Exèrcit del corrent any, en el qual deuràn ésser incluits els mossos que compleixin 21 anys eu el mateix, l'Alcaldia interessa l'urgent presentació en e Negociat de Quintes, de tots aquells que encara no hagin efectuat, ja que del contrari seràn incluits en l'esmentat allistament en el concepte de desconeguda residència, i en el seu dia declarats pròfugs.

Delegació d'Economia

La Delegació d'Economia de la segona regió, vetllant per a que les indústries col·lectivitzades d'aquestes comarques tinguin una vida pròspera i puguin complir tots els seus deures socials, té un especial interès en recomanar a tots els ciutadans antifeixistes vulguin afavorir a la indústria col·lectivitzada «Xampany Gelamà» de Vila-juiga, que es troba amb una important existència i té necessitat de donar-hi sortida.

El xampany que s'elabora en les espresades Caves, pot competir amb el millor producte nacional i es per aquesta raó que aquesta Delegació no dubta en recomanar-lo als habitants d'aquestes comarques, que vénen obligats a protegir les nostres indústries.

Subscripció en pro de les milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

	Pessetes
Suma anterior	105.509'18
Peons Zona de Verges	58'25
Total	105.567'43

pro-Hospital de Sang

Suma anterior	128.264'81
Peons Zona de Verges	58'25
Emili Oliveras	10
Total	128.333'06

Donatius per a Pro-Infància Obrera

Suma anterior	21.758'30
37ª Llista de Ràdio Girona	1.125'40
Total	22.883'40

Donatius pro Refugiats

Centre d'Esquerra Republicana de Riudellots de la Selva	192'50
Alcaldia de Mollet de Ter	242'75
Estanislau Pallàs, encarregat de Telègrafs La Junquera	25
Total	460'25

Joventut Comunista Ibèrica

En la reunió de Comitè Local de la J.C.I. celebrada el dijous darrer es prengne l'acord de celebrar dues vegades per setmana sessions de lectures marxistes.

Aquestes tindran lloc els dimarts i divendres de 8 a 9 del vespre.

Preguem a tots els afiliats es serveixin passar, doncs, aquests dies per l'estatge de la J.C.I.

Visita important

Ahir, diumenge, el comissari general d'Ordre Públic, de Barcelona, ciutadà Rodríguez Salas, visità la nostra ciutat per tal de veure el funcionament dels nostres serveis d'Ordre Públic.

El rebé els comissaris Amadeu Oliva, d'O. P., i Jordi Frigola, de la Generalitat, amb els quals conferencià bona estona. Visità les reformes que es fan als baixos de la Comissaria desfinats a les forces de Seguretat.

Després, acompanyat del comissari Amadeu Oliva i del cap de la Policia, J. Gómez i Serrano, visità Figueres i Castelló d'Empúries, on parlà amb el tècnic militar de la zona de Roses, el capità Felip Vizcarrondo. A Figueres parlà també amb els agents de la Delegació d'Ordre Públic de l'Estat, els quals feren present al comissari de la seva

adhesió a la tasca que ha de realitzar en favor del poble.

El comissari general d'Ordre Públic marxà a Barcelona molt ben impressionat de totes les visites.

Comentari de «Solidaridad Obrera» a l'editorial de «Treball»

Aun cuando los camaradas de «Treball» no lo quieran, el régimen burgués en España se ha hundido, pese a sus infinitos valedores, muchos de ellos disfrazados de revolucionarios y dirigentes de organizaciones obreras.

Se han hundido, amigos, aunque no por eso haya desaparecido el peligro, debido a que los burgueses de ayer ingresan a cientos en alguna organización sindical que inmediatamente les extiende carnet.

Sense cap mena de dubtes és el P. S. U. C. el més gran mastí de la democràcia burgesa.

Els actes d'ahir del P.O.U.M.

MITINC A REUS

Ha estat donat el nom de Maurín a un carrer de la Ciutat

Ahir, el matí, al Teatre Fortuny de Reus, el P. O. U. M. celebrà un míting, al qual assistí una concurrència extraordinària. Hi prengueren part els camarades Oliva, Emperador, Pilar Santiago, Solano i Nin.

Tots els oradors exposaren els punts de vista del P. O. U. M. davant els problemes de la Revolució. Tots els oradors foren molt aplaudits, i durant el transcurs de l'acte regnà un gran entusiasme. L'acte fou presidit pel camarada Ortoneda.

Després del míting s'organitzà una manifestació que va desfilar pels carrers de la ciutat fins arribar al carrer que fins ara portava el nom de Raval de Sant Pere, al qual fou donat el nom del que fou secretari general del POUM, Joaquim Maurín.

En l'acte del descobriment de la làpida parlà l'alcalde de la ciutat i el camarada Nin, el qual exaltà la figura del gran revolucionari Maurín.

Teatre Municipal La Martir de la Libertat

Davant d'un públic nombrosíssim, tingué lloc ahir, al Teatre Principal de la nostra ciutat, la segona i última representació de l'obra de l'amic periodista Rodríguez Grahit, *La Martir de la Libertat*.

La companyia visitant la interpretà molt encertadament i el públic s'entusiasmà diverses vegades en el transcurs de la mateixa.

L'obra té un sol acte. És, per tant, curta, com cal en aquests moments, que interessin les representacions frapants, d'elevat esperit moral i reivindicatiu.

Tenint en compte això, i a la magnífica interpretació, no és estrany que el públic seguis tota la representació amb entusiasme i emoció contingudes, i que en acabar-se esclatés en forts i enfervorits aplaudiments.

Es tocà la Internacional, i els concurrents restaren dempeus tot el temps i amb el puny clos.

Trobem adient la posta en escena de produccions semblants, que contribueixen, al mateix temps que a fer conèixer al gran públic, els passatges millors de la nostra Història, ajuden a mantenir i incrementar l'esperit i l'entusiasme revolucionari de les nostres masses.

Saludem aquesta obra amb palesa satisfacció, i desitgem que la florida de produccions d'aquest caire, sigui cada dia més esponentosa, pel bé de la gran causa de la Llibertat i de la Revolució.

Un altre poble de l'Aragó al nostre poder

Madrid segueix en la lluita acarnissada. Tota la població civil haurà d'evaquar

BARCELONA

Comunicat del Conseller de Defensa a S. E. El President de Catalunya

Sector Nord. — Lleugers tiroteigs en les avançades.

Sector Centre. — L'artilleria enemiga ha intentat bombardejar les nostres posicions. Ha estat seguidament contrabatuda i se l'ha fet emmudir pel foc de les nostres bateries.

Sector Extrem-Sud. — S'ha passat als nostres rengles un soldat d'artilleria.

Comunicat d'aquest matí

Barcelona (2 tarda). — El comunicat corresponent al matí d'avui és el següent: Al Sector Sud s'ha efectuat un reconeixement ofensiu arribant les nostres forces fins al poble de Luesma on s'ha entaulat un fort combat contra les forces faccioses. El resultat d'aquest combat ha estat la fugida dels rebels i l'ocupació nostra del poble.

S'ha fet un presoner de Falange i armament en fusells.

Madrid

El dia transcorregué sense que l'enemic aconseguís els seus propòsits

EL DESE DIUMENGE DE LA LLUITA A MADRID HA ESTAT D'UNA TRANQUIL·LITAT INSOSPITADA

Madrid. — Quan escrivim aquesta breu impressió, cap al vespre, ho fem sota una preocupació. Estàvem acostumats al soroll de les explosions de les bombes de l'aviació, al de la trepidació dels avions i a l'espèctec de les bateries. Madrid acaba de viure quatre dies d'una gran intensitat, i quan esperàvem un diumenge ple d'inquietud, puix que els facciosos santificaven el descans dominical accentuant llurs atacs, passem un dia tranquil·líssim, car des de la matinada no hem sentit ni el més petit soroll guerrer: Ni aviació, ni canoneig, ni fuselleria.

La capital de la República viu aquest desè diumenge de l'assetjament amb una tranquil·litat insospitada. Les darreres canonades que s'han sentit foren a la una de la matinada. En aquella hora les bateries de gran calibre dispararen repetidament damunt algunes concentracions faccioses. Després el silenci; i així seguim.

Hom té informes que acrediten com ha quedat de crebantat l'enemic aquests darrers dies. Les mateixes emissorés faccioses en llurs emissions d'ahir digueren reiteradament que els "roigs" els havien fet "sensibles pèrdues". Els informes particulars diuen que les baixes dels rebels compten uns milers d'homes. Quant a l'exèrcit republicà, ha tingut les seves baixes, cosa indiscutible donada la duresa de l'atac, però ens consta de manera fidedigna que el seu nombre no arriba ni a una quarta part de les sofertes per l'enemic. Aquesta és una altra demostració magnífica dels comandaments que avui posseeix l'exèrcit del poble i de la perícia amb què els braus lluitadors fan front a la invasió alemanya.

L'atenció avui està posada en les notícies de l'estranger. A mesurà que passen les hores sembla que l'atenció s'accentui i els darrers telegrames facilitats per les agències estrangeres no deixen entreveure gaire optimisme a Europa com a conseqüència dels atacs d'agressió d'Alemanya al nostre protectorat del Marroc.

Bombardeig d'Almeria pels pirates de l'aire

València. — El governador militar d'Almeria trameté al Ministeri de Marina i Aire la següent narració del bombardeig del dissabte:

"Avui, a les set del matí, aquesta plaça ha estat objecte d'una agressió per part de dos hidros marca "Santa Maria", que vingueren de la regió sud del mar i se'n tornaren pel mateix indret, una vegada realitzat l'atac. Deixaren caure incomptables bombes de deu quilograms. Tan mateix, el foc més intens el feren amb metralladores, una a popa i altra a proa, volant molt baixos. La incursió es portà a terme dirigint-se els aeroplans cap a la plaça arran d'aigua.

Els aparells es limitaren a passar dues vegades damunt la part cèntrica de la població, que fou materialment coberta de bombes, i les metralladores dispararen damunt els balcons i miradors, els quals, en la seva majoria, estan acribillats. També bombardejaren el camp d'aviació. Els nostres caces actuaren immediatament, i ara volen damunt la ciutat, per tal d'evitar nous atacs. Ni entre les tropes de la guarnició ni entre les milícies no ha passat res de nou. Em cal consignar a V. E. que des de fa uns dies s'ha registrat la presència per aquestes costes d'un vaixell porta-avions, que no pot pertànyer als rebels. Aquest vaixell acusà ahir la seva presència davant de Màlaga, i podria ésser molt bé que tingués relació amb els desplaçaments dels hidros d'avui damunt d'Almeria".

La tranquil·litat del dia

Madrid (4 tarda). — Segons les impressions oficials del migdia, després de la intensa lluita d'aquests darrers dies, avui hi havia tranquil·litat a tots els fronts de Madrid. Unicament fou interrompuda per alguns disparats de la nostra artilleria, allunyada del casc de la població contra concentracions rebels, i pels vols efectuats per la nostra aviació que sortiren de reconeixement i bombardeig de les posicions enemigues.

A les onze del matí les bateries lleials, igual que el diumenge passat, feren alguns disparats, ja coneguts pel "foc de contramissa". Pel que es refereix a les forces d'infanteria, han dedicat el dia, que ha estat molt clar, a fortificar degudament les posicions que ocupen des d'ahir.

L'evacuació de la població civil de Madrid

Madrid. — El president de la Junta de Defensa de Madrid, general Miaja, ha publicat un ordre declarant obligatòria l'evacuació de Madrid, per a la població civil, a partir d'avui, dia 10, excepte els homes de vint a quaranta-cinc anys. Els que no acatin aquesta ordre seran jutjats pels Tribunals d'Urgència.

Comunicat Oficial de Guerra

Madrid. — Comunicat oficial de guerra:

FRONT DEL CENTRE. — Als sectors de Guadarrama i Somosierra, foc de fusell, sense dany per la nostra banda.

GUADALAJARA. — L'enemic atacà les nostres posicions d'Algora sense assolir els seus objectius. Les nostres tropes contingueren l'atac i el rebutjaren, castigant els facciosos. En aquest sector s'han passat als nostres rengles dos sergents, dos caporals i quatre soldats.

A Madrid, durant el dia d'avui, l'activitat de l'enemic ha estat gairebé nul·la, limitant-se a hostilitzar amb feble foc de fusell i amb alguns disparats de morter. L'artilleria quasi no ha disparat i la nostra ho ha fet amb molta punteria sobre objectius que li havien estat assenyalats.

Comunicat Oficial de Marina i Aire

València. — Comunicat de Marina i Aire:

L'aviació republicana ha prestat avui, tant a Madrid com en altres fronts, diversos serveis de vigilància i reconeixement, sense novetat. Un "Heinkel" enemic que el migdia aparegué sobre Alcalà de Henares, fou perseguit per vuit caces nostres, que no pogueren atrapar-lo.

ESTRANGER

Els marins anglesos visiten el cap del Govern basc

Baiona. — El cap del Govern basc ha rebut avui, en audiència particular, el cònsol de la Gran Bretanya i al comandant del torpediner anglès «Stanford».

Hom ignora el que s'ha tractat en aquesta reunió, ja que no s'ha publicat cap comunicat oficial que s'hi refereixi.

Japonesos també?

Gibraltar. — Segons informacions dignes de fe, tres mil «voluntaris» japonesos arribaran aviat a Càdiz i a Xeréz. Aquests «voluntaris» seran tramesos immediatament al front de Madrid on lluitaran al costat dels 10.000 italians que desembarcaren fa poc a Càdiz i que en aquests moments sembla que són a Sevilla.

Per altra banda, hom sap que a Càdiz i a Xeréz han estat desembarcades nombroses caixes que contenen peces d'avió. Hom pot assegurar que els aparells en qüestió ja estan muntats. Hom té la seguretat que procedeixen de fàbriques italianes.

Es ajornada fins el dia 21 la reunió de la Societat de les Nacions

Ginebra. — A petició dels governs francès i turc, la reunió del Consell de la Societat de Nacions, que havia estat fixada per al dia 18 d'aquest mes, ha estat ajornada per al dia 21.

Trotsky a Mèxic

Mèxic (4 tarda). — Trotsky i la seva muller han sortit de Tampico amb direcció a la capital mexicana. Arribaran demà a dos quarts de vuit.

Els comunistes han editat un manifest advertint al Govern que pensaven organitzar una gran manifestació per tal d'obligar el «comunista errant» que estigui poc temps a Mèxic.

Diplomatic desnonat judicialment

Stocolm, (4 tarde) Fa tres o quatre dies que Fiscowich, ex-ministre d'Espanya a Suècia i element que es posà a les ordres de Franco, declarà que estava disposat a abandonar l'edifici de la Legació. Com sigui que ahir aquest individu es negà a complir les seves promeses, la senyora Isabel de Palencia, actual representant del Govern espanyol, acudí a les autoritats judicials sueques, per tal de fer valer el seu dret a ocupar la legació.

Anglaterra prohibeix el reclutament de voluntaris

Londres (4 tarda). — Segons l'agència D. No. B., el Govern britànic ha promulgat avui un decret prohibint, sota pena severíssima, els reclutaments de voluntaris amb destinació a Espanya.

Aquesta prohibició ha estat posada immediatament en vigor mitjançant una de-

claració anunciant que la llei del 1870 prohibeix tota mena de servei militar a l'estranger, i que es fa extensiva al conflicte espanyol.

La penetració alemanya al marroc

París (4 tarda). — El cònsol de França a Tetuan, senyor Serres, ha fet una gestió prop del coronel Beigbader, alt comissari espanyol a Tetuan, referent a la penetració alemanya a la zona espanyola del Marroc.

La gestió del cònsol era feta a indicacions del general Nogués, resident general de França, a la zona del Marroc.

SOLIDARITAT REVOLUCIONÀRIA INTERNACIONAL

La Lliga Internacional Socialista Anti-Guerra, de Bèlgica, de la que és secretari el camarada Liebaers ha decidit fer un donatiu al nostre partit de 7 mil francs belgues a títol de solidaritat revolucionària.

Agraim aquest gest fraternal dels camarades de La Lliga Anti-Guerra.

EL POBLE SUEC AJUDA ALS OBRERS ESPANYOLS

Un comboi de 16 camions que contenen cinc mil cents paquets de queviure i vestits a arribat a València per a ésser traslladats a Madrid.

Aquest paquets han estat enviats per iniciativa del Comitè Suec d'ajuda al poble espanyol per a les víctimes no combatents de la guerra civil en les regions on abunden els refugiats evaquats de Madrid. Ven aviat arribarà una tramesa de llet condensada, així com una altra de material sanitari.

Els 16 camions que porten la següent inscripció: "Misatge fraternal del poble suec a l'Espanya revaloracionària en la seva lluita inoblidable per la llibertat", han estat aclamats el seu pas pels diferents pobles.

Com alguns, executen la unitat que per altra banda prediquen a grans crits.

Armes posades de moda a la reraguarda. Mes velles que l'anar a peu no poden res contra les eternes de la Raó i la Veritat que són les nostres.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206
Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.
Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telèfons del P. O. U. M. :
Redacció de L'ESPURNA, 206
P. O. U. M. i J. C. I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

COMENTARIOS LIGEROS

MADRID, CAPITAL DE LA LIBERTAD

Se han cumplido ya los dos meses que el "glorioso y salvador ejército nacional", compuesto por legionarios, rifeños, nazis e italianos, está demostrando en las puertas de Madrid que ni es glorioso, ni salvador, ni nacional. Además, ha hecho solemne manifestación de su extremada barbarie y refinado salvajismo, ensañándose criminalmente con la población civil indefensa, en sus continuas incursiones aéreas sobre la capital de la República.

En nombre de un bien extraño patriotismo, lanzan a voleo por las calles y las plazas de la urbe sus bombas mortíferas, asesinando a madres y a niños españoles, que caen destrozados, pagando con su vida y su sangre inocentes, el tributo a los instintos perversos y crueles de la canalla sublevada.

Pero después de estos dos terribles meses, en que el heroísmo indescriptible de nuestros breves milicianos había reducido a gran inferioridad las fuerzas facciosas; surge nuevamente la importación de grandes contingentes de reclutados alemanes e italianos, y se vuelven apretar con la máxima maldad las tenazas que tiene colocadas en sus sienes el pueblo de Madrid.

Y el pueblo madrileño sigue martirizado con más saña y con más crueldad, si cabe, que antes.

La indignación que estalla en nuestro pecho salta a la punta de nuestra pluma, pero no es tan fácil poder describir con palabras fieles y precisas, la enorme maldad y el retorcido refinamiento cruel de que han hecho ostentación los autores de la tragedia hispana. Sería altamente curioso que existiera un aparato científico que pudiera aquilatar la cantidad de miserabilidad que se precisa tener en el alma para llegar a cometer las terribles monstruosidades realizadas por el fascismo. Sería interesantísimo, porque entonces sabríamos a la vista del resultado del análisis, si llegarían a sentir vergüenza de sí mismos y si se considerarían tan despreciables y miserables como son.

Pero Madrid, el mártir y el heroico, sigue firme en sus trincheras, henchida el alma de convicción, de fervor y de entusiasmo, dando su sangre generosa, y escribiendo con ella la gesta más gloriosa de que habrán de ocuparse los futuros historiadores.

¡Madrid! Hoy llevas clavadas en tus sienes la corona del martirio. Mañana, en vez de granadas, caerán sobre tí las flores más hermosas y escogidas de todos los rincones españoles, y los ramos de laurel de todos los países civilizados del Mundo. Todos los pechos bien nacidos te deberán admiración y gratitud. Las madres españolas, Madrid querido, llorarán de emoción sólo al recordarte. Y el orbe entero pronunciará tu nombre con la máxima devoción.

Sigue resistiendo, Madrid heroico. La causa de la Razón y de la Justicia está en tus manos defendida gloriosamente como nunca se conociera.

¡Madrid! ¡Madrid! Ya no eres sólo la capital de la República. Has alcanzado categoría más elevada. Eres la capital de la Libertad.

Yo te saludo con el puño en alto, pero inclino mi alma, toda entera, hasta prosternarla de rodillas ante tu heroicidad.

LAJUM.

Disponemos de dos armas eternas: la razón y la verdad

Todos los partidos revolucionarios tienen que afrontar siempre, sobre todo en los momentos de lucha intensa, en que se deciden los destinos de un país, de una clase, de la propia Humanidad, los ataques venenosos, las difamaciones, las calumnias de sus adversarios. Esto es natural y lógico.

Los heroicos combatientes de la Comuna, de París, tuvieron que hacer frente a la jauría desencadenada de sus enemigos, que les cubrían de insultos y de calumnias. Desde los bonapartistas hasta los republicanos burgueses, todos ladraban contra ellos, en nombre del sacrosanto orden establecido. Los comunistas fueron vencidos, perseguidos, aplastados con una crueldad sin igual, pero la historia progresiva del movimiento social, del movimiento liberador de la Humanidad, ha glorificado su magnífica gesta, mientras ha clavado en la picota a sus calumniadores y a sus verdugos.

Los bolcheviques—ya lo hemos dicho repetidas veces— fueron también calumniados y perseguidos con enfurecida saña. Lenin, su jefe esclarecido, fué el hombre más combatido durante el proceso de la revolución rusa, y huelga decir que después de su victoria. Lenin supo hacer frente a la caterva de sus calumniadores, supo mantener firmemente sus posiciones justas, sus posiciones revolucionarias, frente a ellos, y determinó así la victoria de la revolución. Hoy ha surgido una casta nueva de difamadores de Lenin: aquéllos que se cubren con su nombre y con su gloria para realizar una política absolutamente contraria a la que él consagró su pensamiento y su vida de militante revolucionario. A este respecto, los revisionistas del marxismo fueron más honestos, pues nunca se cubrieron con los gloriosos nombres de Marx y Engels para colocar su mercancía, sino que señalaron abiertamente sus discrepancias y sus propósitos de revisión de las doctrinas de los maestros.

Todo se repite, decía el otro día el camarada Víctor Serge. Exacto. La experiencia de los comunistas y de los bolcheviques se repite hoy con nosotros. Nuestros detractores, los mencheviques españoles y extranjeros, los contrabandistas del marxismo y del leninismo, ante la imposibilidad de oponernos sus argumentos críticos, de los cuales carecen, nos injurian, nos difaman y nos calumnian. Toda su prensa, española y extranjera, está llena de esas calumnias. Más que de canallescas, conviene cafificarlas de estúpidas.

Pero la calumnia, una vez más, se vuelve contra quienes la emplean. ¿Qué armas podemos utilizar nosotros en defensa propia? De dos armas eternas: la razón y la verdad. Tenemos razón, como la tenían los comunistas y los bolcheviques. Se trata de mantenerla firmemente, intransigentemente, como hizo Lenin. Se trata, también, de aventar la verdad sobre lo que sucede en España y fuera de España, sobre las posiciones de unos y otros. A esa labor dedicamos lo mejor de nuestro esfuerzo, convencidos del fallo próximo del tiempo.

Ya empezamos a sentir en torno nuestro el calor fraternal de los más conscientes, de los más firmes, de los más decididos. De los que, al mismo tiempo que afrontan el fuego de la lucha, están decididos a afrontar también otro fuego más difícil: el de la calumnia. Contra los propósitos de nuestros detractores, la calumnia de que somos objeto nos crea cada vez mayores y más entusiastas simpatías en España y en todos los países donde hay proletarios revolucionarios, que ven en nosotros a los herederos de los combatientes del París de 1871 y de la Rusia de 1917.

(Editorial de *La Batalla*)

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En de
que viu al carrer núm.
es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

¿Nueva cursilería militar?

Nos hemos frotado los ojos hasta hacernos daño, para convencernos de que no estábamos soñando. Y bien despiertos estábamos, a fe nuestra, aún cuando lo que veíamos parecía hijo del sueño o de artes de encantamiento.

No dudamos que a nuestros lectores les habrá producido idéntica impresión la foto publicada en el número del pasado martes, por nuestro colega "La Vanguardia", en la que reproduce el homenaje que, (a ellos les debió parecer apoteósico) unos alumnos de la "Escuela Popular de Guerra, tributan a una pareja recién unida en el lazo matrimonial.

Algo muy cursi, es verdad. En el presente sólo queremos censurar lo que podría simbolizar el acto y no una manifestación externa que evidencia hasta dónde llega la ridiculez humana:

Uniformes, espadones en alto, contrayentes en plena "posse"...

Sólo faltaba al pie del grabado el nombre de una marquesita y de un pundonoroso militar y algún barrigudo coronel que presidiera la escena con sus amplios bigotazos y su mirar bovino...

Lamentable, muy lamentable.

No es por ahí, muchachos-alumnos de la Escuela Popular de Guerra. No es eso cuanto os enseñan la Dirección y el profesorado del mencionado centro educativo.

Por si lo ignoráis, empezad a meteros en la

cabeza para que no se os olvide, pues, un olvido a estas alturas podría acarrearos algunas preocupaciones; que al salir de la Escuela Popular de Guerra, ingresaréis en el Ejército de Cataluña es nada menos que un ejército nacido de y para la Revolución. Que a este ejército se le llama "popular", pero, en verdad es proletario-a secas. Que lo ha parido el pueblo que desde hace medio año está con las armas en la mano, que lo apoyamos nosotros, y que no permitiremos se desvirtúe su espíritu, balanceándolo hacia un militarismo fatuo, torpe y decadente.

Pues, ¿qué os creáis? Hemos pasado por alto por lo del acicalamiento con que visten algunos alumnos, pero hoy viene a pedir de boca y no queremos silenciarlo un minuto más.

No es que nosotros no encontremos razonable el uso del uniforme, con la consabida exhibición de emblemas y distintivos del arma y del cargo; lo que sí queremos y lo exigimos, es que el uniforme del militar revolucionario sea sobrio y no recuerde, ni por asomo, ni el aparato ni la quincallería que constituía el atuendo de los militarotes de opereta que el 19 de julio se alzaron contra el pueblo y que hemos sabido barrer magníficamente.

Estamos viendo demasiados dorados, demasiadas solapas, demasiadas corbatas y gorras que son un "remember" para nuestra conciencia revolucionaria y esto se ha de acabar. Sencillez en el vestir, modosidad en el andar y educación al hablar... ¿estamos?

Y menos, muchísimo menos, podemos tolerar la reproducción de viejas costumbres militares como la de la foto de marras. Aquello ni pasó ni pasará a la Historia, porque ni las ridiculeces ni las ñoñerías pasan a la posteridad. La cadenita y a otra cosa.

¿Con qué el puentecito de espadones, eh?

También habéis de saber y dudamos lo ignoréis, que el espadón ha sido, es y será, el símbolo del poder militarista. La representación de una mentalidad cerril que rige una fuerza que le ha confiado el Pueblo y que un momento dado lo pone a disposición de sus enemigos natos; el capital y la religión.

Queremos haceros el favor de creer que habéis obrado ingenuamente, de que obrásteis impulsados por el ambiente que ya se empieza a respirar por los ámbitos de la Academia; pero, tened en cuenta de una vez para siempre, que el espadón, contrariamente a lo que creen los militares, es arma de guerra; sólo debe emplearse para rebanar la cabeza al enemigo o para hundirlo en el pecho del traidor. Fuera de estos casos, el espadón ha de estar guardado, como se guardan los fusiles, las ametralladoras, los cañones y los tanques, porque las armas, todas, absolutamente todas, son del Pueblo y sólo pueden esgrimirse cuando él, ÚNICO DUEÑO, autoriza su uso.

Que quede, pues, todo ello bien sentado. Basta de exhibicionismo chuleril, de uniformes rutilantes, de espadones, con su secuela de "sablazos", de constelaciones y de espuelas sonoras. Y que no se le acuda a nadie el rememorar costumbres de clase y casta después de más de cinco meses de Revolución.

El elegir la profesión militar no da ninguna superioridad en un país de hombres libres. Es más digno esgrimir el azadón, el martillo o la pluma que el espadón, instrumento de muerte.

(De Ruta, órgano de los Joventuts Llibertàries).